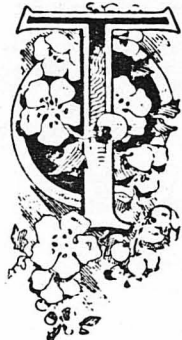

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΑΝΑΣΤΑΤΟ

(Η κρίσις, οι μισθοί, τα δολλάρια, η τέχνη και το πείσμα των Άστέρων)

Ι να συμβαίνει άραγε στο Χόλλυγουντ; Το βρόμετρο της μαγικής αυτής χώρας δείχνει τώρα τελευταία προμηνύματα καταιγίδος. Ο ούρανός του Χόλλυγουντ είναι συννεφιασμένος και τα σύννεφα γίνονται διαρκώς πιο βαρειαί.

Η παγκόσμιος οικονομική κρίσις δεν μπορούσε ν' αφήσει άνετηρήσαστη και τη βιομηχανία των φιλμ. Και τα άποτελέσματα φαίνονται καθαρά στις δηλώσεις που έκαμε ένας μεγάλος έπιχειρηματίας του κινηματογράφου στο συνέδριο, το όποιο έγινε την περασμένη εβδομάδα στο Χόλλυγουντ, παρατάσσοντας μάλιστα και τους σχετικούς αριθμούς, για ν' αποδείξη πόσο άσχημα πηγαίνουν τελευταίως η δουλειές των κινηματογραφικών έπιχειρήσεων.

Με τη γνώμη του συμφώνησαν και όλοι οι άλλοι έπιχειρηματίαι που έλαβαν μέρος στο συνέδριο. Διακήρυξαν δηλαδή ότι η έπιχειρήσις τους βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπιάς και άπέδωσαν την υπέλαστιχη αυτή κατάστασι στο γεγονός ότι το παγκόσμιον κοινόν δεν έκαμε και τόσο ένθουσιώδη ύποδοχή στις τελευταίες «υπερπαραγωγές» του Χόλλυγουντ, για την κινηματογράφου των όποιων είχαν δαπανηθεί κόλλασια ποσά από τις διάφορες κινηματογραφικές εταιρείες.

Έπειτα από όλες αυτές τις άπισσιόδοξες προβλέψεις, ήταν πολύ φυσικό να λάβη το συνέδριο άποφάσεις ριζικές. Τα 400 άτομα που είχαν λάβει μέρος σ' αυτό — μέλη όλα της Άαδαημιάς των Κινηματογραφικών Τεχνών και Έπιστημών — συνέταξαν εκ συμφώνου ένα είδος άνακαινωθέντος, το όποιο λέει τά εξής περίτον δυσάρεστα πράγματα:

«Δεδουμένου ότι η κινηματογραφική έπιχειρήσις βρίσκεται σέ πολύ δυσχερή οικονομική θέσι, είνε άπόλυτος άνάγη να γίνουν άντιτεγρές οικονομίες. Πρέπει να άναθεωρηθών όλα τα κοινά έξόδα και να γίνουν παντού περικοπήσ άγριες και είματηρές. Στις οικονομίες αυτές πρέπει να συμπεριληφθώ και η έλάττωσι των τεραστίων μισθών που παίρνουν οι διάφοροι άστέρες και οι μεγάλοι σκηνοθέται».

Είνε εύκολο όμως άραγε να έφραμωσών η άποφάσις αυτές του συνέδριου, ίδιος όσον άφορά τους μισθούς των άστέρων και των σκηνοθετών;... Εξέρτε πόσα παίρνουν σήμερα όλοι αυτοί οι εύνοούμενοι της τύχης; Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική, η διάφορες κινηματογραφικές εταιρείες του Χόλλυγουντ πληρώνουν κάθε βδομάδα σέ μισθούς το κολοσσιαίο ποσόν των 1,750,000 δολλαρίων. «Αν θέλετε τώρα και τον ύπολογισμό σέ δραχμές, φθάνουμε περίτον τα 260,000,000!...

Όστόσο, τά φανταστικά αυτά ποσά είνε άνάγη σήμερα να έλαττωθών, τουλάχιστον στο ήμισυ. Θέλοντας και μη οι καλλιτέχνες του κινηματογράφου θα παραδεχθών την έλάττωσι αυτή, έφόσον άλλωστε δεν θα βρεθώ καμμία εταιρεία, η όποια να τοις προσφέρει έστω κι' ένα μονάλεπτο παραπάνω.

Η άποφάσις αυτές του συνέδριου άναστάτωσαν, όπως ήσαν φυσικό, κυριολεκτικώς το Χόλλυγουντ. Πολλοί άπ' τους άστέρες δεν κρύβουν τη δυσάρεσκειά και τον θυμό που τοις προσέξινε στο περιζήμενο του άνακαινωθέντος έκείνου. Στην πρώτη σειρά των εύσαστημένων βρίσκεται η γνωστή καλλιτέχνις Τζόαν Κρόουφορντ, η όποια έκανε τις εξής δηλώσεις στις έφημερίδες, υπό τύπον διαμαρτυρίας:

«Αν όλοι οι συνάδελφοί μου έσκέπτοντο όπως έγώ, ή κρισις ίμπερασάριου θα τάβρισκαν πολύ σκούρα. Πρέπει να σκεφθών αυτοί οι κήριοι ότι ένας καλλιτέχνις δεν είνε κανένας τυχαίος υπάλληλος: Είνε μία προσωπικότης, που το όνομα και η φυσιογνωμία της έχουν γίνει άγαπητά και δημοφιλή σ' όλον τον κόσμο, μία προσωπικότης έξαιρετική που έχει δικαιομαία να άπαιτήση και πληρωμή έξαιρετική, για να μπορή να ζή και ζώη έξαιρετική».

» Λένε πως είνε τεράστιοι οι μισθοί μας! Μα άν δεν ήσαν τέτοιοι,

πως θα μπορούσαμε να περάσουμε όπως περνούμε σήμερα; Αν δεν είχαμε τόσα λεπτά, που να μας επιτρέπον να ικανοποιούμε κάθε μας ιδιοτροπία και να μελετούμε όλες τις φάσεις και τις εκδηλώσεις της ζωής, πως θα μπορούσαμε ποτέ να αποδόσουμε με φυσικότητα τοις τόσους διαφορετικούς ρόλους που είμαστε ύποχρεωμένοι να δημιουργούμε στα διάφορα φιλμ; Πως θα μπορούσαμε ποτέ να τροχίζουμε διαρκώς το μυαλό μας και τη σκέψη μας για να ένοσαρκώνουμε όπως χρειάζεται τις τόσες μεταμορφώσεις, άν ήμαστε ύποχρεωμένοι να μετράμε τα δολλάρια που περνών άπ' τά χέρια μας και να προσπαθώμε να κάνουμε οικονομίες;...

» Έξ' άλλου, δεν πρέπει να ξεχνάμε οι κήριοι έπιχειρηματίαι: ότι, στις περισσότερες τουλάχιστον περιπτώσεις, τά σημερινά μεγάλα κέρδη μας είνε άπλοστοτα μία δικαία άπότασιη για μία άλόκληρη ζωή θυσιών και στερήσεων, την όποια περάσαμε ως πού να φτάσουμε στην έπιτυχία. Πολλοί από μας πενάνανε... Πολλοί στερήθηκαν κάθε χαρά της νεότητός των, για το χατήρι της τέχνης!...

» Πάνε, λέει, άσχημα η δουλειές των κινηματογραφικών έπιχειρήσεων!... Νομίζω όμως ότι υπάρχουν άλλα κοινά, στα όποια μπορού να γίνουν οικονομίες, χωρίς να χριστήσι να περάσω και τοις δικούς μας μισθούς. Όποσδήποτε, έγω δεν έχω σκοπό να παραδεχτώ την παραμικρή έλάττωσι! Θα περτήσω να μην έργαστώ καθόλου!...

Αυτές είνε η δηλώσις της Τζόαν Κρόουφορντ. Άπ' τά λόγια όμως ως τά έργα ύπάρχει μεγάλη άπότασιη. Και το πιθανότερο είνε ότι η πεισματάρα καλλιτέχνις θα ύποχωρήση τελικώς και θα παραδεχτή την περικλήτη του τεραστίου μισθού της.

Άλλες συνάδελφοί της όμως φάνηκαν πολύ άδιάλλακτες και προτήρησαν να διαλύσων τά συμβόλαιά τους με τις διάφορες κινηματογραφικές εταιρείες παρά να δεχτών την έλάττωσι του μισθού των. Άπ' αυτές αναφέρουμε δυο γνωστότατες πρωταγωνίστριες, τη Νάνσυ Κάρολ και τη Μάρλεν Ντήτερνιχ. Έπίσης παρατήρησε άπ' τη θέσι του ο διάσημος σκηνοθέτης Βόν Στέρνμπεργκ, προηγουμέντι δέ και άλλες παρατήσεις.

Η Νάνσυ Κάρολ έγραψε μάλιστα άεροπορικώς για τη Νέα Ύδρα, για να διεκδικήση με όλα τά νόμια μέσα τά δικαιώματα που της δίνει το συμβόλαιό της με την κινηματογραφική εταιρεία, στην όποια εργαζόταν ως χτες άκόμα.

Οι περισσότεροι όμως από τοις άστέρες φάνηκαν ύποχωρητικοί μ' έμειναν στις θέσεις τους. — Έγώ δεν θ' αφήσω ποτέ τη δουλειά μου! δήλωσε η όραία Άννίτα Πάιντζ. Άγατώ την τέχνη μου περισσότερο από τά δολλάρια!...

Έπίσης η Μαριόν Ντάβες εδήλωσε ότι δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ για χρηματικά ζητήματα (πράγμα πολύ φυσικόν άλλωστε, έφόσον κερδίξει 15,000 δολλάρια τή βδομάδα!...)

Η έλάττωσις των μισθών δεν φαίνεται να στενωχώρησε καθόλου ούτε την Λούτε Βελές. — Έγώ, ετε η όραία πρωταγωνίστρια, είμαι Μεξικανίδα. Μία παρομία λοιπόν του τόπου μου λέει: «Η γυναίκα μπορεί να βγάλη δσα λεπτά θέλησει». Κι' άν επί τέλους ή 8,000 δολλάρια που κερδίζω κάθε βδομάδα έλαττωθών και κατά 60 άκόμη τοις εκατό, δεν διατρέγω βέβαια τον κίνδυνο να μείνω στην ψάλα!...

Όπως φαίνεται λοιπόν, η ύπόθεσις θα τελειώση ήσυχα, χωρίς πολλές διαμαρτυρίες και διαδικίες παρατήσις. Όστόσο το Χόλλυγουντ ήταν ως σήμερα το μόνο μέρος του κόσμου, στο όποιο έπλησαν ακόμα εύτυχεις θνητοί που κτύταζαν με άδιαφορία την παγκόσμιον οικονομική θύελλα από το ύψος της στήλης των δολλαρίων τους.

Τώρα όμως η στήλη αυτή γίνεται πολύ χαμηλότερη. Και θα σταμάτηση άραγε το κακό ως έχει μόνον; Πιός ξέρει!...

Η Άννίτα Πάιντζ, με τις μακρότερες της.